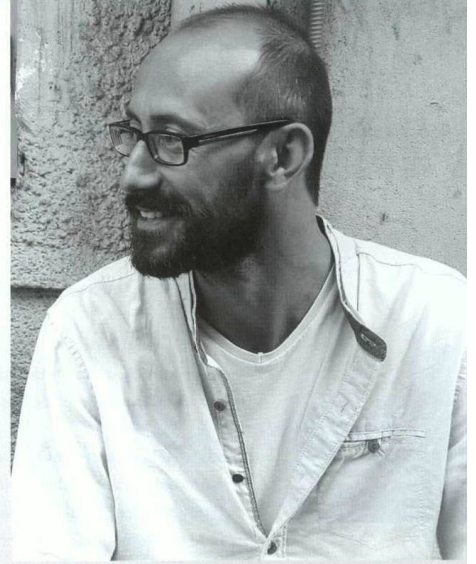

PLASTİK SANATLAR >>>

Erol'a göre sanatçı olmanın en güzel yanı, yaşadığın yüzleşmeler sonunda yaptığın keşifleri formlara dönüştürmek.

Bu heykeller hep "Biraz Öncesi"

"Asıl mutluluk bu olsa gerek, ulaşmaya can attığımızın biraz öncesi." Evren Erol, Bilge Karasu'nun bu cümlesinden yola çıkarak kurguladığı "Biraz Öncesi" başlıklı sergisinde bize mutluluğa ulaşma sürecini deneyimletiyor. Mutluluğu değil; "biraz öncesi"ni...

IRMAK ÖZER

heyirmako@gmail.com

54

Hep "biraz öncesi"... Başlamadan önce durup bir etrafa baktığın, yola çıkmaya için içine sığmayarak hazırlandığın, o yapmayı/olmayı çok istediğin şey için güzel haberi aldığın, suya ilk kez atlamadan önce aldığın nefesteki "biraz öncesi"... O "biraz öncesi" her şeyi heyecanlı kılan, yüreğini kabartan, belki heyecandan belki endişeden mideni bulandıran. O andan sonra her şey olup bitiveriyor, olmaktan/yapmaktan bile güzel olan o an aslında. Hiç düşündün mü? "Asıl mutluluk bu olsa gerek, ulaşmaya can attığımızın biraz öncesi." Evren Erol, Bilge Karasu'nun bu cümlesinden yola çıkarak hazırlandığı, Bozlu Art Project Mongeri Binası'ndaki "Biraz Öncesi" isimli sergisinde bize mutluluğa ulaşma sürecini deneyimletiyor. Mutluluğu değil; ulaşma sürecini. Sergideki figürler, duruyor, düşünüyor ve yürüyor... Hareket hâlinele ama "henüz" var(a)mamışlar. "Hep eksikler ve yaşayacaksınız - ve hep, fazlalıklar... Yaşamın bu olacak işte: eksik-fazla," diyor Oruç Aruoba serginin düşünsel kurgusunun dayandığı "de ki işte" kitabında. 20 sene önce, öğrenciyken, dünyaya daha bir başka bakarken, kanı kaynarken okumuş Evren Erol bu kitabı. Bugün daha sakin, daha farkında, daha oturmuş bir ruh hâlinde hem kitaba hem eski Ev-

ren'e dönüp bakıyor, yorumlayarak yaşamsal titreşimler yaratıyor; beraber yaşamı, yaşam algılarımızı paylaşabilmemiz için. Bu hayatı yaşarken (sürecimizde) deneyimlediğimiz boşlukları keşfediyor; çünkü keşfedebiliyor artık. O zamandan bu zamana geçirdiği süreçte saptadığı boşlukları dolduracak tasarımlar yapıyor, desenler çiziyor, onlar izleyebileceğimiz bir

Sergideki figürler yürüyorlar ama "henüz" var(a)mamışlar.

Milliyet SANAT | HAZİRAN 2022

görüntü yapacak materyalleri topluyor ve heyecanlanıyor. "Sanatçı olmanın en güzel yanı," diyor Evren Erol, "Yaşadığın yüzleşmeler silsilesinin sonunda yaptığın keşifleri, sorgulamaların sonuçlarını formlara dönüştürmek." O formları kafasında oturttuğu atölyesinde işe koyulmadan hemen önceki heyecanlı an işte "biraz öncesi". İşe başlamak için duyduğu o büyük iştah, işi bittiğinde bizimle paylaşacaklarının hayali... Hayatta istediklerin, kurguladıkların gerçekleştiğinde yaşadığın duygu, gerçekleşmeden önce yarattığı heyecanın altında kalır. O büyük yükselme hâlinin sonunda, hayal gerçekleştiği anda, adrenalin düşmeye başlar. Her yükseliş, bir düşüştür de aslında.

HAREKET HÂLİNDE FİGÜRLER

O yüzden, hareket halinde, süreçte figürlerden oluşan bir sergi bu. Tam yükselmeye devam ettiğin anda, "biraz öncesinde", biraz öncesine kadarki süreci sana bir karakter üzerinden anlatan ve sonrasını senin yorumuna bırakan bir sergi. Önce, siyah beyaz bir hüznün serisi ile başlıyoruz. Henüz hayallerinin bile farkında olmayanlar... Duvara bağımlı ve boşlukta. Bazıları rüzgâra karşı bir

✂ Erol'un serisi siyah beyaz bir hüznün serisiyle başlıyor.

etmeliler o hayatı. Umut güzel ama sonsuz değil. Umut da, bu mavilik de hayat gibi eksik ve fazla. Umuda atlamak için adım atıyor bir figür, ama belli ki önünde boşluk var; atladıktan sonra ne olacak? Kendini güvende hissettiğin kayadan koptuğunda bu heykel ayakta kalacak mı? Peki, ya siz?

"FARKINDA" OLMAK YETERLİ

Mutluluğun, neşenin kıymetini asıl acı çektiğimizde, üzüldüğümüzde anlamıyor muyuz? Hep iyilik hâli yok yani. O yüzden bu sergi de size sonsuz bir umut ya da mutlu son vadetmiyor, yalan sözler vermiyor. Evren Erol'un heykelleri gibi hayatta heyecan duyuyoruz, yükseliyoruz, bölünüyoruz, parçalanıyoruz, sonra tekrar süreçlere başlıyoruz. Döngüler içindeyiz, hiçbir zaman "Oldu, bitti, bu kadar," demiyoruz. Hayat bir yere var(a)madığı için, tam da ikilikleriyle, bir süreç olduğu için mânâlı ve güzel. Eksikleri ve fazlalıklarıyla.

O yüzden bir yere koşmayalım, demeye çalışıyor sanki Evren Erol. Olduğunu düşündürdükümüz hedefler önemli değil; hiçbir zaman bir bütün de olmayacağız. Sadece "farkında" olmak yeterli bu hayat için. Ben kimim, parçalarım nerede, köklerim nerede, bu heykeller gibi onlardan sıyrılmak için bir hareket etmek istiyor muyum? Ettiğimde parçalanabileceğimi ve belki de yeni bir form, yeni bir insan olarak yola devam edebileceğimi biliyor muyum?

Evren Erol, 20 sene önce okuduğu kitaptan yola çıkarak bir dünya kurgulamış. Bu sergi, 20 sene sonra yapmak istediğinin "biraz öncesi". 20 sene sonra tekrar aynı kitabı okumak, bugünkü Evren'e bakmak ve o zamanki algısını formlara sokmak istiyor. Heyecanlı, çünkü bu sergi, sürecin sadece bir parçası, kafasında kurguladığının, hem kendi hem sanat hayatında yapmak istediklerinin "biraz öncesi". Sanat hayatı da böyle değil midir zaten? Hangi büyük ressam, yazar, müzisyen, heykeltıraş, "Yaptım bitti, bu kadar," demiştir? Ölene kadar yatağında resim yapan Monet'nin hikâyesini boşuna dinlemedik yıllarca. Çünkü hayat, sanat, ustalık hep "biraz öncesi". **MS**

Bozlu Art Project Mongeri Binası/ <https://www.bozlu-artproject.com/>

Bitiş Tarihi: 18 Haziran 2022

✂ Sergi, Erol'un 20 sene sonra yapmak istediğinin "biraz öncesi".

